

ПОЛИТИКА НА СВЕТОВНАТА БАНКА ОТНОСНО ДОСТЪПА ДО ИНФОРМАЦИЯТА

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

Каква е основната разлика между новата информационна политика на Банката и предшестващата политика за разкриване на информацията?

- Новата политика на Банката представлява преход от подхода, при който се посочваше изрично каква информация ще се прави публично достояние, към подход, който позволява на Банката да оповестява всякаква информация в нейно притежание, която не е включена в списък на изключенията, изложен в политиката.
- Съгласно новата политика ще се предоставя значително повече информация за операциите на Банката и дейността на Борда на изпълнителните директори.
- Новата политика позволява публикуването на някои документи (например, стратегиите за партньорство със страните (СПС), документите за оценка на проектите и програмните документи) преди обсъждането им от Борда на изпълнителните директори на Световната банка.
- Определени видове информация с ограничен достъп ще подлежат на разсекретяване след изтичането на съответно 5, 10 или 20 години.
- Новата политика създава механизъм за обжалване, който предоставя на обществеността средство за противодействие, в случай че Банката наруши собствената си политика чрез неправилно или необосновано ограничаване на достъпа до информация.

Какво може да се прави публично достояние съгласно новата политика?

- Банката може да разкрива всякаква информация, с която разполага, освен ако тази информация не попада в рамките на една или повече от десетте категории в списъка на изключенията, изложен в политиката.

Какви видове информация се съдържат в списъка на изключенията?

- 1. Лична информация; 2. Комуникации на офисите на изпълнителните директори; 3. Процедури на Комисията по етика за служители от Борда на директорите; 4. Информация, която е предмет на привилегирани отношения между адвокат и клиент; 5. Сигурност и безопасност; 6. Информация с достъп, който е ограничен съгласно специални режими за оповестяване; 7. Информация, предоставена от държавите-членки или от трети страни на конфиденциални начала; 8. Корпоративни административни въпроси; 9. Съвещателна информация; 10. Финансова информация.

Защо политиката ограничава разкриването на някои видове информация?

Какво представлява "съвещателната" информация "?"

Ще стане ли някога съвещателната информация публично достояние?

Как ще третира Банката информацията, която ѝ е предоставена на конфиденциални начала от клиенти или трети страни?

Ще има ли политиката обратна сила?

- Новата политика представлява постигането на баланс между интереса на Банката за осигуряване на максимално количество информация за обществеността и задълженията ѝ за защита на конфиденциалността на информацията, отнасяща се към акционерите, клиентите, персонала и третите страни, и за защита и облекчаване на съвещателния процес. Информацията с ограничен достъп, изброена в списъка на изключенията, представлява информация, чието разкриване би могло да причини вреди за точно дефинирани интереси.
- Това е информацията и комуникациите, генерирани в рамките на съвещателния процес, който включва процеса на обсъждането на въпросите и възможностите преди вземането на решения или предприемането на действия (например, на проекти за доклади, анализи на кредитните рейтинги и рисковете за дадена страна). Въпреки че Банката разкрива решенията, резултатите и споразуменията, които произтичат от съвещателния процес, Банката защитава интегритета на този процес чрез облекчаване на свободния и откровен обмен на идеи, както в рамките на Банката, така и между партньорите и заинтересованите страни.
- След 20 години съвещателната информация може да бъде допусната за разсекретяване и да стане публично достъпна, освен ако обсъжданията отразяват или се отнасят до информация, която е конфиденциална и не подлежи на разсекретяване, като например, лична информация на персонала.
- Информацията, предоставена на конфиденциални начала от страна на клиенти или трети страни, ще бъде класифицирана като поверителна. Банката иска от клиентите и третите лица да обозначат такава информацията с гриф "Предоставя се на конфиденциални начала" или "Поверителна информация".
- Политиката се прилага за цялата информация, с които разполага Банката, създадена или получена в хода на осъществяването на нейната официална дейност. Политиката предвижда срокове за разсекретяване и оповестяване на някои материали, създадени или получени при режима, действал съгласно предишните версии на политиката на Банката за разкриване на информацията.

Как ще действа процесът на обжалване?

Как може обществеността да ползва информацията, която е достъпна съгласно тази политика?

Обсъдена ли беше политиката с държавите-членки?

- Даден заявител може да обжалва решението за отказ на достъпа на едно от следните две основания: (i) като отправи жалба, показваща *prima facie*, че Банката е ограничила неправилно или необосновано достъпа до информация, която нормално би следвало да бъде разкрита ("Първи вид на обжалване"); или (ii) като направи жалба за защита на обществения интерес с цел отмяна на обявено изключение от свободния достъп ("Втори вид на обжалване"). Двустепенният механизъм за обжалване се състои от комитет по достъпа до информацията, включващ представители на управлението на Банката, който служи като първа инстанция за първия вид на обжалване и като последна инстанция за втория вид обжалване, както и от Апелативен съвет, състоящ се от трима международни експерти, който ще бъде втората степен и последната инстанция за разглеждане на жалбите по първия вид на обжалване.
- По-голямата част от информацията на Световната банка ще бъде предоставена на външния сайт на Банката в Интернет, както и в повече от 100 публични информационни центрове по целия свят. Информацията, която не е достъпна на уебсайта на Банката, може да се потърси, като се свържете с публичния информационен център на Световната банка в дадена държава-членка или в InfoShop във Вашингтон, САЩ, или като изпратите искане за достъп до уебсайта за достъп до информация: www.worldbank.org/wbaccess. Банката ще потвърди получаването на искането в срок от 5 работни дни и нормално трябва да предостави исканата информация в същия срок, или, в зависимост от характера на искането и сложността на търсенето, в срок от 20 работни дни.
- През 2009 г. бяха проведени публични консултации относно предложението за политиката с различни групи заинтересовани лица в 33 страни, както и на външния уебсайт на Банката в Интернет. Окончателната политика отразява приноса на държавите-членки, както и на организации на гражданското общество, научни среди, парламентаристи, средства за масова информация, представители на частния сектор, други международни организации и донорски агенции.